

Eesti Vabariigi 94. aastapäev ja Londoni koguduse 65. a. jumalateenistus 23. veebruaril

Ilusal kevadisel päeval juba kella nelja ajal oli kuulda Londoni Eesti Seltsi ilusat koorilaulu proovi Soome kirikus, Rotherhithe'is. Rahvas hakkas saabuma kella viie paiku, kus neid ootas ees EV suursaatkonna poolt kaetud kohvilaud ja kirikus levis soome kohvi lõhn.

Pidulik teenistus algas õpetajate protsessiooniga: piiskop Andres Taul oma võimsas rüüs, piiskop Jana Jeruma-Grinberga, õp Lagle Heinla ja veel kohal olevad vaimulikud, nende hulgas ka Soome kiriku õpetaja Teemu Hälli. Kohale oli tulnud üle 50 inimese.

Peale esimest kirikulaulu esinesid rõõmustavalt pisekesed lapsed trummidega teatades meile kõigile, et täna on suur sünnipäev.

Piiskop Taul jutlustas Lauliku tekstil Laul 48 11-15. Ta tuletas meile meelde kuidas esimest korda loeti ette Vabariigi manifest täpselt 94 aastat tagasi just 23. veebruaril 1918 Endla teatri rõdult Pärnus ja siis avalikustati see manifest Tallinnas 24. veebruaril.

Ta rääkis edasi Trivimi Velliste raamatust „Usk vabadusse,” mis kirjeldab kuidas Nõukogude Eestis siiski säilis usk ja kirik. See on ikkagi Jumala ime, et väike Eesti on suutnud kahel korral saata suured vaenlased endalt eemale.

Piiskop Taul oli veidi muutunud ja kohastanud järgneva piiblisalmi ja lausus kõikidele:

Foto: Ly Tuubel

EESTI VABARIIGI 94. AASTAPÄEVA TÄHISTAMINE INGLISMAAL JA ŠOTIMAAL

„Kõndige ümber Tallinna ning tehke tiir ta ümber, Lugege ära ta tornid! Pange hästi tähele ta kindlust; Kõndige läbi Kadrioru ja parlamendi mäe, et võiksite neist jutustada tulevatele põlvedele! Sest see on Jumal, Jumal ikka ja igavesti, tema juhatab meid ka surmast üle.”

Teenistust kaunistas Londoni Eesti Seltsi koor kahe lauluga: „Mu süda usub õnne” (Piret Reps) ja „Mu süda ärka üles” (Cyrillus Kreek). Ruth Williams, kes esines noore tüdrukuna koguduse 40. aasta juubelil, esitas viiulipala

Howard Goodalli „Jumal on mu karjane”

Peale teenistust kestis seltskondlik jutt edasi. Suur tänu kõikidele osalejatele, eriti meie suursaadikule ja saatkonnale, kes on julgustanud ja toetanud tillukest Londoni kogudust.

Kuni kohtumiseni emadepäeval! Virge James (pildil vasakul)

Tants ja trall Glasgows - Eesti Vabariigi aastapäeva tuli tähistama üle 40 inimese.

Šotimaal elavate eestlaste täpset arvu ei tea keegi. Küll on viimastel aastatel üha rohkem inimesi Eestimaalt siia õppima ja töötama asunud. Tänavune Eesti sünnipäevapidu tõi kohale rekordarvu peolisi. Pidutoimus Glasgow kesklinnas asuva Dow publi eraldi sissekäiguga peosaalis. Külalisi ootas tervitusnaps Vana Tallinnat, peolaul oli hernesupp, vastlakuklid ja kiluvõileivad, jooke tuli igaühel ise baarist osta.

Aastapäevakontserdil esines meeleoluka kavaga Sünterite pereansambel, kus laulab lisaks muusikust isa Aleksanderile ja muusikaõpetajast-pianistist ema Tiinale ka kolm väikest Sünterit – 5-aastane Olev Mattias, 7-aastane Liisa-Katariina ja 9-aastane Hiie-Helena. Sünterite pereansambel esitas muuhulgas ka mitu pereisa enda loodud laulu. Pärast kontserti said kõik soovijad koos tantsida ja laulda - Aleksander Sünter haaras lõõtsa, ülejäänud pere võttis aga sisse koha tantsupõrandal, aidates luua tõelist peomeeleolu. Tants ei tahtnud vaibuda isegi kella kaheksaks, mil pidu ametlikult läbi sai. Entusiastlikud jalakeerutajad võtsid lõpuks vastu otsuse Šotimaal eesti rahvatantsuring moodustada. Oodatud on kõik tantsuhimulised paarid!

Õhtu jooksul astus üles veel mitu üllatusesinejat. Lühikese kavaga esines Airdrie'ist pärit muusik Mike Smith, keda

Foto: Kerli Altmart Aberdeenist Sünteri perega

seovad Eestiga peresidemed ning kes aitas õhtu kordaminekule kaasa ka pillide laenamise ja transpordiga. Kella kuuest alates ühinesid peolistega sugulasrahva ungarlaste rahvamuusikud - Jani Lang Band. Tantsijad said nüüd naha tõeliselt märjaks. Koos Aleksander Sünteriga mängisid ungarlased lõpetuseks ka paar ühist lugu.

Šotimaa eestlastel puudus siiani selts, mille egiidi all oma asju ajada ja koos käia. Paari kuu eest loodi Šotimaa eestlasi ühendav MTÜ Caledonia Eestlased Šotimaal, mis on oma ülesandeks seadnud eesti kultuuri, keele ja meele säilitamise Šotimaal. Kokkutulnuile jagati avadusi selle ühingu liikmeks astumiseks. Loodame tulevikus koos teiste aktiivsete eestlastega korraldada veelgi suuremaid ja uhkemaid üritusi. Samuti on valmimisjärgus Šotimaa eestlaste koduleht: www.shotieestlased.co.uk, mis valmis osaliselt Rahvusaaslaste Programmi toel. Tegutsema on hakanud ka Šotimaa eestlaste ühendus Facebook'is, sellel on juba üle 90 liikme.

Kes tunneb huvi Šotimaa eestlaste seltsieluga liitumise vastu, võtke palun siinkirjutana ühendust.

Lea Kreinin, Glasgow

BRADFORDI EESTI KODUS

Bradfordi Eesti Kodu naisringi daamid olid juba 25. veebruari varahommikul kohal, et valmistada ehtsat eesti einelauda ürituse osalejatele. Nende prouade tahtejõud ja energia on küll imetusväärne!

Ametlik osa algas kell 14.00 piiskopliku jumalateenistusega, mida pidas välis eesti piiskop Andres Taul Kanadast. Piiskop oli taas teenimas oma esimest kogudust põhja Inglismaal, kus ta värske noore õpetajana alustas oma karjääri vaimulikuna 40 aastat tagasi. Teenistus oli kodune ja piiskopi omapärane huumorimeel haaras koguduse liikmeid kaasa. Lauludega kaunistas teenistust Aleksander Sünteri pere-ansambel Eestist.

Peale lühikest vaheaega algas ametlik aktus ja eeskava Inglismaa Eestlaste Ühingu esimehe Toomas Ojasoo tervitusega, kes edastas ka tervitusi EV Suursaatkonna poolt. Sellele järgnes Eestist tulnud Aleksander Sünteri pereansambli armas kontsert, kus laulsid vaheldumisi ja ka koos Aleksander, tema abikaasa Tiina ja ka lapsed Olev, Hiie-Helena ja Liisa-Katariina. Nende esinemine haaras publikut kaasa ja pärast kontserti tekkis kohe saba, et osta pereansambli hiljuti salvestatud CD'd 'Alguses Valguses'.

Eesti Kodu esimees Vello Vahter tänas nii esinejaid kui ka naisringi nende panuse eest EV aastapäeva heaks kordaminekuks ja lõpetati hünni laulmisega.

Kui rahvas oli saanud maitsta naisringi poolt valmistatud suurepäraselt eesti einelauda (toidulaualt ei puudunud sült, rosolje, kartulisalat ega heeringad!) algasid

ühislaulud Aleksander Sünteri ehtsa eesti lõõtsapilli saatel. Rahvas laulis rõõmsalt kaasa ja kaks paari isegi keerutasid vahepeal jalga!

Oli tore näha rahva hulgas mitme põlvkonna esindajaid ja eriti paistsid silma noorema generatsiooni eestlased, kes on viimaste aastate jooksul asunud Bradfordi linna ümbrusse elama. Eestlastel tuleb ikka ja alati kokku hoida – eriti nende tähtpäevadel. Reet Järvik

LONDONIS Westminster Katedraali Saalis artikell ik 3

Foto: Ly Tuubel

LEICESTER EESTI MAJAS

Soe ja südamlik Eesti Vabariigi 94. aastapäeva pidu Leicesteri Eesti Majas

Laupäeval, 18. veebruaril 2012 oli hubane Leicesteri Eesti Maja jälle rahvast pungil, kui ligi 90 külalist tuli tähistama Eesti Vabariigi 94. aastapäeva. Kohale oli tulnud nelja põlvkonna esindajaid sülelastest kuni esimese põlvkonna Eesti pagulasteni. Meeldiv oli juttu puhuda nii omaealiste kui ka noortega, kes on Inglismaale tulnud kas õpingute või töö tõttu. Peol oli ka teiste rahvaste esindajaid, kuid kõigil kohaletulnutel oli mingi side Eestimaaga.

Avasõnad lausus Leicesteri Eesti Maja esimees Juhan Parts, kes kõiki kohaletulnuid tänas ja tervitas. Eestlaste Ühingu esimees Toomas Ojasoo mõtlemapanevad sõnad eestluse jätkuvusest Inglismaal läksid nii mõnelegi pidulisele hinge. Eesti Vabariigi suursaatkonda Londonis esindas kolonel Väljamäe, kes meenutas Eesti Vabariigi arengut ja katsumusi läbi aegade. Peale sõnalist osa algas kontsert. Meile esines tuntud Eesti laulja ja tekstide autor Liisi Koikson, keda saatis kitarriil Rootsist pärit Christian Harrison. Kilingi-Nõmmelt pärit Liisi on laval esinenud juba kahekümne aasta ringis, sest tema muusikutee sai alguse 8-aastase koolitüdrukuna. Eestis on Liisi Koikson võitnud kõrgeid kohti erinevatel lauluvõistlustel ning on välja andnud kuus sooloplaati. Hetkel õpib Liisi Koikson Londoni Tech'i Muusikakoolis Actonis.

Liisi Koiksoni kava koosnes kahest osast. Esimene osa oli inglisekeelne ning Liisi oli välja valinud oma lemmiklood. Enamik teise osa lugudest oli pärit uuema eesti muusika seast, nagu Tõnis Mägi ja Jaan Tätte. Samas tutvus publik ka lauljatar enda loominguga.

Kõvale aplausile järgnesid lõpusõnad Juhan Partsilt. Ta avaldas lootust, et kohtumine Liisi Koiksoniga ei jää viimaseks. Lõpetuseks lauldi ühiselt Eesti hünni.

Peale ametlikku kava jäi rahvas edasi pidutsema ja juttu puhuma. Kui ma oma 10-aastaselt Inglismaal sündinud tütrelt küsisin, kas talle see õhtu meeldis, siis vastas ta mulle: "The singing was excellent and the cake was good". Eks siis vist ikka meeldis. Margit Veveris

INTERVJUU - MARJU PÕLD

Märtsikuu intervjuu on energilise Leicesteri Eesti Maja juhatuse liikmeka Marjuga, keda on näha aktiivselt osalemas igal Eesti Maja üritusel, kas kõogi personalile abiks, pildistamas või külalisi vastu võtmas.

Sa sündisid, kasvasid ülesse, said oma hariduse ja töötasid Eestis. Kirjelda meile natukene oma noorepõlve mälestust.

Koolis olin aktiivne oktoobrilaps, hiljem pioneer. Poliitika mind ei huvitanud, ideoloogiat tõsiselt ei võtnud. Küll aga kuuludes nendesse ridadesse andis võimaluse paljudest huvitavatest üritustest osa võtta. Algkooli ajal tantsis rahvatantsu ja ema oli tantsuõpetajaks. Samuti õppisin kolm aastat klaverit. Kui me uude kohta kolisime, ei saanud klaverit sinna kaasa võtta (seitsmendale korrusele seljas tassida) ja õping jäi pooleli. Küll aga asendus see inglise keele süvaõppega. Kui Tiia Loitme meil lauluõpetajaks oli käisime koorilaulu tundides hea meelega. Mul õnnestus ka osa võtta koolinoorte laulupeost. Siiani on sees see ülev tunne kui laulukaare all sai lauldud. Kooli suvevaheajal olime tädi juures maal abiks peenarde rohimisel ja heina tegemisel. Mul on ikka meeles lakas värsketel heintel magamine. Ülikooli ajal sai oma teaduskonda esindatud ujumis- ja suusavõistlustel. Kui tööle läksin valiti mind kohaliku noorte grupi laekuriks - tegelikult olin üks koosviibimiste ja elu aktiivseks muutmise eestvedajatest ja see on sama mida praegu Leicesteri Eesti Majas teen.

Kuidas tundus elu nõukogude režiimi all?

Lapsena polnud viga - vanemate töökoha ametühingu kaudu sain tuusiku igal suvel kuuks ajaks pioneerilaagrisse. Meeldejäänud kohad olid Kose Lükatil, Karepal ja Käsmus. Keskkooli ajal olin kahel suvel õpilasmalevas (see oli töö ja puhkelaager - elasime suvel tühjalt seisvas koolimajas ja käisime kolhoosis põllu peal tööl ning teenisime raha). Ülikooli suvevaheajal võtsin aktiivselt osa üliõpilasmaleva tööst. Olin Põlvas ja Moostes ehitustöödel. Hing aga kiskus kaugemale ja kaks järgmist suve olin rongi peal vagunisaja. Käisin lugematul kordadel Moskvas, Leningradis, Minskis ja isegi Musta mere ääres. Kohtusin paljude huvitavate inimestega. Staažika malevasena õnnestus mul viimasel aastal välisrühma saada - töötasime kolm nädalat Prahast ja viimase nädala sõitsime riigis ringi. Vene aja lõppu, kui kauplused seisid tühjana, toidu ostmiseks pidi paar tundi enne poe lahti tegemist sabasse seisma minema, ma meenutada ei taha. Mina päris lõppu ei näinud, sest olin selleks ajaks juba Inglismaale kolunud. Tagantjärele sellele ajale mõeldes on vastakad tunded, lapsena ehk noorena selles režiimis elada polnud vigagi.

Millal sa asusid Inglismaale elama ja mis põhjusel?

Inglismaale asusin elama 1992 aasta märtsis, et oma mehega kooselu alustada. Enne seda aga peale abiellumist 1991 augusti lõpus Inglismaal läksin tagasi Eestisse, et ametlikult viisa ja elamisluba saada päriselt Eestist lahkumiseks.

Kuidas tundus alul elu Inglismaal?

Alguses oli raske - võõras keel ja võõrad kombed. Kui poiss laste mängugrupis hakkas käima laienes mu tutvusringkond ning elu läks huvitavamaks. Kui tööle läksin, hoidsin ma telefonist võimalikult kaugele, sest kartsin et ei saa aru mida küsitakse ja veel vähem oskasin ma õieti nõustada. Võttis aega paar aastat, et enesekindlust kasvatada. Olen enesekindluse nüüd saavutanud ja enamuste asjadega harjunud.

Kuidas kohtasid oma abikaasat, kes on ka eesti päritoluga meesterahvas?

Silmast silma kohtusime 1989 aastal, kui ta me perel Tallinnas külas käis, aga kirjastõprus algas aastaid varem. Minul siiani vanim säilinud kiri on 1969 aastast. Nimelt tema isa ja minu isa elasid enne sõda ühel tänaval ja olid lapsepõlve mängukaaslased. Minu isa jäi sõja puhkedes Eestisse, tema isa aga põgenes välismaale, jõudes lõpuks Inglismaale. Kuuekümnendatel aastatel õnnestus neil jälle saavutada kirja teel konakti. Ema pani mind juba lasteaias inglise keelt õppima. Et keelt praktiseerida, hakkasin ka ühe sealse pere lapsega omavahel kirjutama. Meie kirjavahetus kestis kuni 1991 aastani, kui augustis, minu järjekordsel reisil Inglismaale, me abiellusime.

Millal hakkasid sa osa võtma eestlaste üritustest Inglismaal – eriti Leicesteri Eesti Majas?

Ma täpselt ei mäleta millal see algus oli, aga igal võimalusel püüdsin äia veenda, et ta mind Eesti majja viiks. Tema vastu lauseks oli alati, et Sul hakkab seal igav, sest kedagi muud seal nagunii ei ole peale vanade kaardi mängijate. Peale poisi sündi hakkasime rohkem kohalikus Eesti Majas käima ja üritustest osa võtma. Vanaisal oli siis võimalus lapselapsega rohkem eesti keeles suhelda, sest inglaste juuresolekul omas kodus seda teha ei saanud.

Oled aktiivne Leicesteri Eesti Maja juhatuse liige, keda on igal üritusel silmapaistvalt näha. Kui tähtsaks pead sa eesti ühiskonna tööd siin maa?

Minu arvates on väga tähtis, et eestlased võõrsil kokku hoiaksid ja oma sidemeid eesti keele ja kultuuriga ei kaotaks. Sellepärast me püüame läbi viia Eesti Maja traditsiooniks kujunenud üritusi nagu sõdurite õhtu ja jõulupidu. Pingutame kõvasti, aga hiljuti siia tulnud noorte eestlaste osavõtt on väga tühine, isegi kui esinejaid Eestist oleme külla kutsunud. Meil oleks hädasti vaja rohkem vabatahtlikke Leicesteri Eesti Maja elu edasi kandma, muidu on meie päevad siin loetud.

Sinu poeg John on nüüd suureks sirgunud ja käib ülikoolis. Kas oled üritanud teda eesti vaimus üles kasvatada?

Muidugi. Väga tahtsaks pidasin, et ta eesti keelt rääkima hakkaks. Sünnist saati oli tal kodus kaks aktiivset keelt: mina rääkisin eesti keeles, mees aga inglise keeles. Korra käis ta ka Catthorpe'is laste suvelaagris. Kui Eestis käime, olen teda teatrisse ja kontserditele kaasa võtnud ning loomulikult laulu ja tantsupeole. Viimasel ajal on John vabatahtlikult abistanud meid Eesti Maja ürituste läbiviimisel

Mis on sinu elus olnud kõige suuremad kõrgpunktid?

Igas eas on oma kõrgpunktid. Esimene, mis meelde tuleb on siis kui teada sain, et olen vastu võetud Tallinna 7. Keskkooli. Sel aastal moodustati kolmas paralleelklass alates neljandast klassist, ainuke "C" klass kogu kooliaja jooksul. Järgmine oli kui ülikooli sisse sain, mis oli minu algkooli klassijuhataja kiuste, kes avaldas arvamust, et mul pole mõtet isegi keskkoolis jätkata. Viimaseks suureks saavutuseks oli kui lõpetasin täienduskursuse (Certificate of Personnel Practice with merit) oma praegusel tööl.

Mis on sinu elukutse?

Olen lõpetanud Tallinna Polütehnilise Instituudi ehituse ökonomika eralal ja töötasin kuni Inglismaale tulekuni eelarvestajana Eesti Maaehitus Projektis.

TOIMETAJA VEERG

Kallid lugejad!

Armsad Eesti Hääl tellijad - mõtlen tihti teie peale ja olen teile väga tänulik, et te meid nii ustavalt ja järjekindlalt toetate ajalehe tellimisega ning heldete annetustega. Teie hoiate Eesti Hääl elus ja mul on hea meel teile teatada, et rahaliselt oleme praegu tasakaalus. Kinnitan teile, et Eesti Hääl suudab praegu veel mõni aasta edasi ilmuda!

Teine põhjus miks EH finantsid suhteliselt stabiilsena püsivad on, et toimetaja, talitaja ja korrektor töötavad tasuta ja ohverdavad oma aega vabatahtlikult EH koostamiseks. Kui need töökohad oleksid palgatud, oleks EH ammu sarnases olukorras kui Ühendriikide eestlaste ajaleht 'Vaba Eesti Sõna'. Alles hiljuti kuulutas VES toimetaja välja, et ilma annetusteta ei suuda ajaleht enam peale aprillikuud tegutseda! Selle peale aga tulid helded annetajad appi ja päästsid olukorra – VES suudab veel vähemalt aasta aega edasi ilmuda.

Tuleviku suhtes on meil aga ikkagi mitmed mured. Postikulud tõusevad aprillis vähemalt 33 protsenti võrra võib olla isegi kuni 52% võrra. Tellijate arv kahaneb surma ning haiguse/vanaduse tõttu ja uusi tellijaid tuleb vähe juurde. Vähesed n.n.'uued eestlased' UKs tellivad Eesti Hääl. Miks nad ei telli? See on küsimus, mis mind on tihti kummitanud.

Oleme kaunis tihti viinud eestlaste üritustele EH üksiknumbreid rahvale tutvustamiseks ning turustamiseks. Need

ajalehed alati kaovad väga kiiresti. Oleme palunud, et isikud annetaksid üksiknumbri eest vähemalt £1 aga eelmise kord laekus väljapandud kaussi ainult £1 kuigi ajalehti oli vähemalt tosin!

Kuidas on selline olukord tekkinud? Paistab, et paljud mittetellijad on agarad lugema Eesti Häälit aga ei taha selle löbu eest maksta! EH väljaandmine on ometi ju kuludega seotud. Miks arvavad mõned meie seas, et nendel ei pruugi selle eest midagi tasuda?

Kas on siin midagi veidi viltu? Paistab, et meie vanem põlvkond maksab selle eest, et nooremad saaksid Eesti Häälit lugeda tasuta! See peaks ju ometi vastupidi olema! Minu meelet on noorte tööealiste kohustuseks toetada vanemaid pensionäre. Arvestasime välja, et kui Eesti Häälile saaksime 200 tellijat juurde (praegune tiraaž on umbes 250) siis võiks aasta tellimuse hind langeda £22 naelast umbes £17 peale! See oleks ju kõikidele kasuks!

Suursaatkonna andmete järele on rohkem kui 10,000 eestlast UKs. 200 uut EH tellijat oleks ainult 2% sellest arvust. EH Facebooki leheküljel on hetkel 195 fänni aga enamus nendest ei telli lehte.

Iga kuu üritame UK eestlastele tuua uudiseid ja artikleid kohalikkude eestlaste ja nende tegemiste kohta. Armsad noorema põlvkonna eestlased, kutsun teid üles toetama ainukest UK eestlaste häälekandjat!

Reet Järvik, Toimetaja

VABARIIGI AASTAPÄEV NOTTINGHAMIS

Nottinghami ümbruskonna inimesed pidasid oma osakonna peakoosoleku ja tähistasid vabariigi aastapäeva pühapäeval, 19. veebruaril Needle-makers Arms pubis, Ilkestonis.

Osakonna peakoosoleku osas esitatud aruanded tõendasid, et enamus möödunud aastal korraldatud üritustest olid suhteliselt edukad. Peeti meeles ja säilitati sidemeid ka nende liikmetega, kes ei olnud enam võimelised ühistest koosviibimistest osa võtma. Osaleti ülemaalistel ja suuremate eestlaste keskuste üritustel ja esindati osakonda I.E.Ü. esindajate kogu koosolekul. Kahetseti, et ainult üksikud hilisematel aastatel kodumaalt saabunud noored võtsid osa osakonna tegevusest aga usuti, et see väike organisatsioon teenis siiski kohaliku kogukonna rahvuslikke ja seltskondlikke huvisid. Selgus ka, et tänu I.E.Ü. majanduslikule toetusele, pubi pererahva vastutulelikkusele ja senise juhatuse valmisolekule

edasi töötada, võib osakond tegevust endise eesmärgiga jätkata. Järgnevalt valiti uude juhatusse endised liikmed Kadri Saat, Maria Dowbenko ja Reet Järvik ning noorte esindajana Max Dowbenko.

Toomas Ojasoo mainis muuhulgas oma vabariigi aastapäeva sõnavõtus näilisi erinevusi tähenduses mida siinsed vanemad inimesed ja uue iseseisvuse ajal Eestis üleskasvanud noored omistavad vabariigi sünnipäevale. Reet luges Fred Ise kodumaise looduslikku idüllit kujutava luuletuse, Me sünnimaa ja noor Max, mängis vaikselt ühe meloodilise kitarripala. Kaljo Kleesmaa tänas ürituse korraldajaid tehtud töö eest ja külalisi nende kohaloleku eest. Lõpuks lauldi üheskoos eesti hümmi.

Sellele väiksele kavale järgnev mõnus seltskondlik koosviibimine, publi perenaiselt tellitud einelaua ja baari abil, kestis veel mõnda aega.

H. P.

Minu ülesandeks oli kuni pisi detailideni välja arutada uue projekti: elumaja, haigla, kultuurimaja jt maksumus. Töö oli huvitav, kuid väga pingeline, eriti tähtaja saabudes kui päeval ja öösel polnud piire. Praegugi, kui Eestis ringi käin tuleb mõni ehitus tuttav ette, mis minu laua pealt läbi käinud.

Inglismaale tulles ma oma erialast tööd ei saanud - juhuse tahtel sattusin tööle personali osakonda kus ma siiani olen, augustis saab täis 15 aastat. Mulle meeldib inimestega suhelda, sellepärast ma sinna nii kauaks olen jäänud.

Kuidas sulle meeldib vaba aega veeta?

Enamus vabast ajast läheb reisimisele, ühepäevastest kohalikest ringsõitudest kuni pikkade automatkadeni. Oleme läbi sõitnud kogu lääne Euroopa ja lõunasse kuni Gibraltarini välja. Lennureisid on viinud Egiptusesse puhkama ning ringreisile Austraaliasse, Uus Meremaale ja USA läänerannikule. Kodus olles meeldib aias nokitseda. Varemalt meeldis kududa ja omale riideid õmmelda - nüüd on see asendunud arvutis olemisega.

Kui tihti sa käid Eestis ja kuidas sa ennast tunned kui lähed kodumaale tagasi?

Oleme perega Eestis regulaarselt käinud, viimastel aastatel vähemalt kaks, mõni aasta

isegi kolm korda. Alati on erutus sees kui maandume, sest Eestis on nii palju ilusaid kohti kuhu minna ja midagi uut ja põnevat avastada ning vanade tuttavate ja sugulastega kohtuda. Tallinnas on nii palju muutunud, mõnikord on tunne, nagu oleks ise ka turist, kuigi olen oma kodulinna.

Mida tähendab sulle eestlus?

Hoida alal eesti keelt, kultuuri, jätkata traditsioone

Millist nõu sa annaks meie tulevasele eesti soost sündinud põlvkonnale?

Hoiame ja abistame üksteist, ära unusta koduseid, kunagi ei tea millal Sul nende abi tarvis. Hoi aial eesti keelt ja toeta Eesti ühiskonda, ükskõik kus Sa maailmas ka ei ole.

Inglismaal on kauaaegne raadio saade 'Desert Island Discs'. Millise raamatu, CD ja luksuse võtaksid sa sellisele saarele kaasa?

Mingi kriminulli, CD oleks Straussi 'Ilusal Sinisel Doonaul' ja luksusena võtaksin kaasa oma pehme sule padja.

Aitäh sulle Marju asjaliku vestluse eest. On alati rõõm sind kohata Leicesteri Eesti Majas. Soovime sulle edu ja jõudu tulevikuks ning edaspidiseks tööks eesti ühiskonna heaks.

Reet Järvik

Purge by Sofi Oksanen

From the outset, this stage version of the acclaimed novel by Sofi Oksanen plunges the audience into the harrowing scene of the 'town hall cellar' where those suspected of aiding 'enemies of the people' in Soviet occupied Estonia in the 1940's were taken for brutal 'questioning'.

We are then transported to the newly independent Estonia of the early 1990s where an elderly Aliide finds a battered and bruised young Zara in her garden. As the parallel stories of the two central characters unfold, we are drawn into the living hell which these two women separated by two generations have endured.

The young Aliide is driven by jealousy of her sister, Ingel, and her obsessive love for her brother in law, Hans while Zara is an innocent victim lured away from her home and family in Vladivostok by a Russian mafia pimp, Pasha. The play explores the victimisation of women by men who wield power over them but also takes this to a deeper level which questions the limits of individual behaviour, choice and endurance within a repressive regime.

The actors give powerful performances but I was somewhat irritated by the sloppy pronunciation of some of the Estonian names. There is no distinction of language or accent made between the Estonian and Russian characters and Zara is far too fluent in Estonian for someone who has

only learned the language at her Estonian grandmother's knee in Russia.

If I had not read the book beforehand and had been unfamiliar with the history of Estonia during this period, I think I would have found it difficult to untangle the plot or understand the motives of the characters. Having said that, the play is effective in highlighting to an international audience the horrors of the Stalinist purges and the atrocities which were committed by the Soviet regime against the people of the Baltic states.

Set in the small studio of the Arcola theatre with the audience uncomfortably close to the action, the atmosphere becomes almost as stifling as the regime it portrays. This play is literally 'in your face' and pulls no punches. The audience has no choice but to face up to the gruesome tales of humiliation and betrayal which are slowly revealed.

There is redemption of a kind for Aliide in the end as she aids Zara's escape but one is left feeling distinctly uncomfortable and speculating about one's own possible behaviour and actions in such unimaginably horrific circumstances.

All in all, this play comes highly recommended but with a 'health warning'. It is not for the faint hearted. Be prepared for an absorbing and unique but profoundly disturbing theatre experience.

Reet Järvik

Purge runs until 24th March at the Arcola Theatre in London. Box office: Tel: 0207 503 1646. www.arcolatheatre.com

Saatkonna Vastuvõtul Doris Kareva, Jorma ja Aino Lepik von Wirén. Foto: Sander Saar

Oskus luuletada on juba iseenesest suur kunst, ent oskus iseenda luule tõlkimisest rääkida, ja teha seda huvitavalt, on haruldane. Doris Kareva tegi seda ometigi 22.vebruaril Eesti saatkonnas Londonis ja mitte ainult huvitavalt, vaid ka sarmikalt, võluva naeratusega. Ta tunnistas, et teda näiteks häirib tõlkimise juures asjaolu, et eestikeelne 'tema' peab inglise keelde ümberpanduna läbi tegema valiku: inimkuju, mis luuletaja jaoks on ähmane, ilma selgete piirjoonteta, peab tõlkes ilmingimata kinnistuma kas meheks või naiseks. Kareva seejuures ei kaeba – tal on parajat huumorisoont. Miks muidu

DORIS KAREVA LONDONIS

kandis tema eesti keelt puudutav ettekanne Euroopa Komisjonis pealkirja 'No sex, no future', rõhutamaks asjaolu, et eesti keeles ei ole ei grammatilist sugu ega tuleviku. Saatkonnas esinedes pakkus autor kuulajaskonnale omamoodi huvitavat lähenemist - mõttelist valikuvõimalust -, lugedes ette oma luuletusi eesti keeles ja siis lausa kahes variandis inglise keeles. Kummalegi tõlkevariandile ei oskaks kuulaja küll midagi ette heita, ent samas panevad valitud sõnad paratamatult mõtlema ingliskeelsele sõnatäpsusele, mille kaudu läheb ehk kaotsi midagi eestlaslikust keeletunnetusest. 'Elu elav väljendus voogab vahetpidamata' oleks nagu midagi hoopis muud kui 'Life's living expression surges continuously'. Ja mulle kuulajana tundus, et Doris Kareva oskab hinnata – samas veel ka edasi anda – just seda tabamatut, tunnetuslikku külge keeles.

Tiina Tamman, 26.vebruaril 2012

ESTONIAN LANGUAGE COURSES

Tartu University is organising two internet/ web based Estonian language courses for adult beginners.

The Estonian vocabulary course runs from 5th March to 20th December 2012. The aim of the course is to provide a basic knowledge of Estonian vocabulary and to develop language skills. Topics such as the family and home, food and drink and leisure time activities, will be covered. The grammatical structure of Estonian will also be introduced. On completion of the course, students will be able to use the vocabulary and grammar in everyday situations and will also be able to read and create simple texts.

The course is 95 % web-based. There are 5 Skype-meetings, at which the tutors will provide feedback on home assignments, and refine speaking skills. Fee: €110.

The other course utilises the 'ONENESS' web page to which the

Latvia says no to Russian as an official state language

Latvian voters overwhelmingly rejected a proposal to give official status to Russian in the recent referendum, which attracted a 70% turnout. Three-quarters of these voted against the proposal. Long queues were seen at many voting centres both in Latvia and abroad. Voters in London reportedly endured a three-hour wait.

Many of the Russians who were relocated to Latvia by the Soviet regime never learned Latvian which, after independence, is a requirement for becoming a citizen. Russian remains the first language for nearly one-third of Latvia's 2.1 million people, though the language people speak at home is not necessarily the same as their declared ethnicity; Latvia has plenty of mixed marriages (unlike neighbouring Estonia).

For ethnic Latvians, the referendum was a brazen attempt to encroach on Latvia's independence. They consider Russian to be the language of the former occupiers and worry that Moscow is attempting to wield influence in Latvia through the ethnic Russian minority.

The referendum also revived long-standing disagreements about history: was Latvia "occupied" by the Soviet Union in 1940, or merely "annexed", or simply "incorporated"!

VABARIIGI AASTAPÄEV LONDONIS

41 aastat tagasi tähistasid eestlased Londonis Westminster Cathedral Hallis Eesti Vabariigi 53. aastapäeva. Selles samas katedraalis koguneti ka sel aastal, et koos pidutseda kodumaa 94. sünnipäeva. Enamike kohalike jaoks Ühendkuningriigis on veidi üle miljoni elanikuga iseseisev riik, kus veel täiesti oma kultuur ja keel, täielik ime ning fenomen. Eestlase jaoks aga iseenesest mõistetav. Kuidas seda seletada?

Foto: Ly Tuubel

Seekordse kontsertaktuse aukülaline ning meie armastatud luuletaja Doris Kareva kõneles mesipuu, kus iga töomesilane tarust eemale minnes lendab lillesse, korjab kõikjal midagi kaasa ning naaseb koju, trotsides kõiki takistusi. Hiljem kõlas Londoni Eesti Seltsi segakoori esituses ka laulupidudelt kõigile tuttav "Ta lendab mesipuu poole", mille sõnade peale ehk enam niipalju kui 40 aastat tagasi, ei mõeldagi. Paljudest asjadest hakatakse aru saama ning neid tõeliselt hindama alles siis, kui ollakse eemal. 70ndatel Londonis võõral maal vabariigi aastapäeva tähistades õhkisid paljud kodumaale tagasi, olgugi et elu välismaal võis olla parem ning vabam, ei olnud see siiski kodu. Tänapäeva avatud maailmas on raske ette kujutada seda aega, kus pühadeks koju minemine, rääkimata Eesti Vabariigi sünnipäeva tähistamisest kodumaal üldse võimalik ei olnud. Kui peol sünnipäevalapsele "Pidupäevatrummi" laulu laulnud laste käest küsiti, mis neile Eestis

tuntud koor. kõige rohkem meeldib, jutustasid nad vanaemast, suvilast mere ääres ning lemmikloomadest, mis tegelikult ju kõik kokku moodustavadki meie kalli mesipuu, mida hoolega hoida tuleb. See mesipuu koosneb lihtsatest traditsioonidest ning väärtustest, mida ei ole just igale poole ega igasse riiki alles jäänud ning selleks, et neid säilitada, tuleb neid väärtustada.

Eestlasi on maamuna peal vaid käputäis, aga selle eest on meil palju traditsioone, mis nii mõnegi välismaalase kadedaks teevad. Heaks

näiteks võib siia juurde tuua Londonis tegutseva rahvatantsu-ühenduse, millega nii mõnigi kohalik estofiil juba ühinenud on ning naerusui vabariigi 94. aastapäevalgi 12 salmi järjest Kaera-Jaani võttis vehkida. Meie traditsioonid, eelkõige aga koorilaul ongi ehk varsti see kaua otsitud "Nokia", sest kui Westminster Cathedral Hallis kõlasid ETV Tütarlastekoori esimesed virmalised Arne Saluveeri juhatusel, oli saalis tunda tõelist maagiat. Veel üks väike ime, et ühes väikeses riigis leidub rohkelt imeilusaid hõbekõrisid, kellest kokku panna maailmatasemel

tuntud koor.

Kõigi selle imekspandava taga on aga ühe kangekaelse eestlase katkematu visadus ja kui see üks miljon ning natuke peale midagi veel koos otsustab teha, siis võib sündida igasugu imesid. Eesti Vabariigi 94. aastapäeva kontsertaktuse ime Londonis korraldasid Londoni Eesti Selts, Eesti Gild Londonis ning Eesti Kool Londonis, keda omakorda toetasid Eesti Saatkond Londonis, Londoni Eesti Maja, EAS Londonis ja Eesti Abistamise Komitee. Perele küpseb leib ikka koduahjus ja kringelgi põimitakse visalt oma köögis, sest nii oleme kord juba harjunud, südame ja hingega hoolistama oma armsa mesipuu eest.

Eesti Vabariik on eestlase jaoks iseenesest mõistetav, sest see on meie kõigi tõestisündinud muinasjutt ning ime, mida kord aastas erinevais maailmapaigis tähistame, nii ka Londonis.

Margit Pulk, Londoni Eesti Selts

Foto: Saatkond

Edward Lucas sai kätte Jannseni kuju

Ajakirja Economist ajakirjanik Edward Lucas, kes nimatati Postimehe poolt aasta arvamusiidriks, sai 23. veebruaril Eesti saatkonnas Londonis kätte sellega kaasneva Jannseni kuju.

Postimees tunnustas ajakirja The Economist ajakirjanikku Edward Lucast Johann Voldemar Jannseni kujuga tema rolli eest Eesti ajakirjanduses ja ühiskonnas. Postimehe vastutava peatoimetaja Anvar Samosti sõnul on Lucas üks inimene, kes on aidanud Eestit maailmas nähtavamaks teha. "Samuti loeb tema arvamusi hoolega Eesti otsustajate ringkond, nendel on Eestis väga selge mõju," põhjendas Samost, miks sel aastal anti tiitel just Lucasele.

Varem on Jannseni kuju saanud Rein Veidemann, Marju Lauristin, Miinkel Mut, Enn Soosaar, Andres Arrak, jt. Postimees

EESTI HÄÄLE VIKTORIINI VASTUSED

2011 aasta intervjuud - Kes ütles mida?

1. e „Mu külaliste maja on Plaani Lodge” Juta Armstrong
2. b „mägingin muusika ansambli - Wessex Contraband” Carmen Mirza
3. h „astusin 1998. a. Lundi ülikoolis keeleteaduse magistratuuri” Katrin Hiitam
4. c „olin koolilaagris Stolzenaus” Gunnar Reiman
5. i „Minu lemmiktoit on itaalia köök” Lagle Heinla
6. f „Teine vanaisa, Juhan, oli hea huumori soonega mulgi pagar Abja-Paluoja” Elo Allik Schünemann
7. j „Töötan HM Treasury juures” Aili Nurk
8. d „Hakkasin suitsetama, lõuna eestis kui olin Ööbikuorus metsas” Nora Morley-Fletcher
9. a „vanni õhtu on reedeti!” Peter Sheldon
10. g „olen maastikuarhitekt” Remi Kübar

Sport

1. Mitmendal kohal oli Kaia Kanepi maailma edetabelis 2011 aasta lõpus? 34
2. Eesti aasta kodanikuks nimetati jalgpallur Konstantin Vassiljev
3. Suri tuntud eesti odaheitja – kes ja mis oli taisiklik rekord? Hans Moks 72,78m
4. Eesti ranna võrkpallurite paar mängis suvel Londonis - Mari-Liis Graumann ja Anu Ennok
5. Maailma meistrivõistlustel oli Gert Kanteri parim vise 66.95m; ta päris hõbe medali

Muusika ja kultuur

1. Millise helilooja klaverimuusika on salvestatud Sten Lassmanni uuel CD'l? – Heino Eller
2. Kes olid eesti muusikud Baltic Talent konserdil Londonis? - Danae Taamal ja Maksim Štšura
3. Milline laul esindas Eestit Eurovisiooni lauluvõistlusel, mis oli laulja nimi ja millise

kohapeale ta tuli finaalis? „Rockefeller Street”, Getter Jaani. 24

4. Mis oli lauluansambli nimi, kes esines eelmisel suvel Rahvapeol? – „Väike Punt”
5. Kelle uus ingliskeelne tõlge Kalevipojast ilmus aastal 2011? Triinu Kartus

Varia

1. Milline lennukompanii avas uued liinid Tallinn - Vaasa ja Tartu - Helsingi? Flybe Nordic
2. Kui palju eesti organisatsioone Suurbritannias oli esindatud oktoobrikuu ümarlauas Suursaatkonnas? 13
3. Sõnavõistluses – mis on eestikeeles „doggy bag”? Penipaun
4. Mis aastal müüdi endine Eesti saatkonna hoone Londonis? 1989
5. Kus riigis rööviti eesti jalgrattureid ja kui palju neid oli? Liibanonis, 7
6. Mitu kilo kartulit keedeti Londoni jaanipäeva peoks? 55kg
7. Veebruaris juhtus traagiline tulekahju - kus Haapsalu Lastekodus
8. Kus kavatakse pidada järgmist ESTO? San Franciscos
9. Millise kuriteo saatsid korda
 - a. iii Ago Ursel Waaks - Laskis Kaitsepolitsei tulvähatuses
 - b. i Karen Drambjan - Tulistas Kaitse ministereeriumi
 - c. ii Rauno Kuklane - Röövis juuveliaari Leedsis
10. Kui palju lapsi oli Inglismaa eestlaste suvelaagris möödunud suvel? 34

Pildi osa

1. Lagle Heinla; 2. Bernhard Allik-Schünemann; 3. Andres Taul; 4. Andres Pöder; 5. Valdo Lust

EELSEISVAD ÜRITUSED

ABISTAMISE KOMITEE LONDONIS

Järgmine lõunasöök - 18. märtsil, kell 13:00

Lõunasöögi hind £7.00 (kuni 10-a vanustele tasuta)

Osavõtust palutakse teatada pr Ida Lemsalule - 020 8893 3816 või email adlies@btinternet.com Annetused loterii võitudeks on oodatud.

Järgmised lõunad - 15. aprill, 13. mai emadepäeva lõuna ja 10. juuni jaanipäeva lõuna Eesti Maja Londonis, 18 Chepstow Villas, London W11 2RB

Tulge osalema 04. - 06. mail Brüsselis toimuvale REE-koori jazzilaagrisse!

Siit ja sealt üle Suurbritannia ja mujaltki lauluhuviliste eestlaste hulgast kostab häält, mis ütlevad, et laulaks veel ja veel, aga ei ole piisavalt eestlaste koore, kus laulda. Erinevaid püsikoore ka leidub, aga kõik ei saa kauge elukoha tõttu või aja puudusel neis osaleda.

Ja ajendatud soovist - tavapärasest muusikast veidi erinevama ja põnevama laulumuusika järele - on meil 04. - 06. mail koostöös Belgia Beene Segakooriga toimumas jazzmuusikale pühendatud nädalalõpu laululaager koos piduliku lõppkontserdiga Brüsselis, Belgias.

Laulame tuntud swinge, sambasid, bossanovasid ja jazzballade uutes ja meeleolukates värvides ning kordumatu suudsuses.

Keskendumine eelkõige eesti autoritele, kuid ka paar maailma nime (G. Gershwin, E. Cooley, A.C. Jobim) on esindatud.

Ning kõige tipuks on meid toetamas jazzmuusikud Eestist!

Tulemas on erakordne muusika-projekt, mis kosutab meie hinge ning rikastab tundeid ja meeli!

Kohtumiseni maikuus Brüsselis! Reet Kromel

Registreerimine ja info: www.eksperimentaalkoor.co.uk. koor@eksperimentaalkoor.co.uk või reet10nov@hotmail.com; mobiil nr: +44 (0)7747 170643 Laululaagri hind on £80.00, mis sisaldab majutamist, toitlustamist ja teisi administratiivkulusid. Provincial Education Centre Hanenbos, Lotseseenweg 103, 1653 Beersel. 15 km Brüsseli kesk linnast.

LEICESTERI EESTI MAJA

366 Fosse Road North, Leicester LE3 5RS. Tel: 0116 251 6727 14. aprill Pannkoogi õhtu kell 17.00

IES 'TULEVIK'

25-27. mai Seltskondlik nädalalõpp koos rahvatantsu workshopiga

26. mai 38. a-päeva pidulik õhtusöök ja tants 18. august Rahvapidu

Catthorpe Manor, Catthorpe, Rugby, LE17 6DF

LASTE SUVELAAGER

pühapäev 12. august kuni laupäev 18. august

Igapäevane kava koosneb eesti keele tundidest, laulmisest, rahvatantsu- ja kunstõpetusest. Korraldatakse matke, mängu, mitmesuguseid võistlusi, sporti, jne.

Laager on suunatud lastele 7 kuni 16. a.

Palutakse registreerida aadressil: Kristy Sheldon, 98 Bates Lane, Helsby, Cheshire, WA6 9LJ. email: kristysheldon@hotmail.com

Kölni Eesti Rahvuskoondise ja Euroopa Eestlaste Koori ühisprojekti raames toimub

Rahvatantsu workshop

30.märts kell 18:00 kuni 1.aprill kell 15:00, Annabergi lossis, 53175 Bonn.

Juhendab: Mall Aso; klaveril saadab: Karin Peda. Kõik on teretulnud. Maksumus €80 (sisaldab 2 ööbimist ja kõik söögikorrad). Info ja registreerimine - kuni 15. märts: mare@eestikoor.eu

Euroopa Eestlaste Koori suve koorilaager toimub 22.-25. juulil 2012 Lõuna-Eestis Varbuse Muusikamõisas. Kõik väliseesti koorilauljad on oodatud! Email: info@varbuse.ee

USA Lääneranniku Eesti Päevad (LEP) ja ESTO ühendatud festival 28. juuni kuni 1. juuli 2013.

Tulge San Franciscosse, pühitseme koos LEP alustamise 60 aasta juubelit. Seekord on meil kavas pakkuda nii traditsioonilist kui ka kaasaegset eesti muusikat, tantsu, teatrit ja loovkunsti. Toimuvad üldhuvitavad loengud ja seminarid, huvigruppide koosviibimised ning spordi- ja noorte üritused.

Tulge San Franciscosse kohtuma vanade sõpradega ja looma uusi sidemeid. Ootame osavõtjaid ja esinejaid igast maailmakaarest! info http://lep-esto2013.com

EESTI HÄÄLE TELLIMINE

Soovin tellida "Eesti Häält"

Aastatellimus (12 kuud) - £22-00

Tellijani nimi:

Address:

Postiindeks:

Tel nr:

e-mail:

Tšekid palume kirjutada "Estonian News" nimele ja saata - "Estonian News", 4 Briar Gate, Long Eaton, Nottingham. NG10 4BL.

Armast ristiisa ja perekonna sõpra

KALJU ELLIK'ut

sünd: 28.10.1925 Tallinnas surn: 11.02.2012 Bradfordis

mälestavad leinas

Karin ja Adrian

Astrid, Roger, Alexander ja Kristian koos sugulastega Eestis

Kallist ristiisa ja kauaaegset perekonna sõpra

KALJU ELLIK'ut

sünd: 28.oktoobril.1925 Tallinnas surn: 11.veebruaril.2012 Bradfordis

mälestavad leinas

Enn (Ats) Aaviksaar

Eha Aaviksaar

Eva Aaviksaar

Kallist sõpra ja kaasmaalast

KALJU ELLIK'ut

mälestavad leinas

*Lia Ottan
Lydia Järvi
Linda Ostrat
Lya Leppik
Kalju Villerman
Hilda Talu
Leida Pügi
Ilse Blazaitis
Reet ja Toomas
Kath Vahter*

*Klaus Ratnik perega
Maimu ja Valdek Süld
Helle ja Herbert Vare
Elmar Jänes perekonnaga
Sirje ja Eino Ilmari
Endla ja Harald
Maimu ja Tiit
Ina ja Loreida
Silvi ja John Billington
Kati Sakkos, Toivo ja Linda
Kristy Sheldon*

Klubi kauaaegset endist laekurit

KALJU ELLIK'ut

mälestavad leinas

Bradfordi Eesti Kodu juhatus ja liikmeskond

*Voldemar Klaos
suri 97 aastaselt Daventry's
veebruarikuus*

PAASTU- JA JÜRRIKU

25. märts - Hoiame küünlaid süüdates elavana mälestust süütutest inimestest, kes kannatasid okupatsioonivõimude inimsusevastaste kuritegude ja terrori all ning seisame selle eest, et küüditamised ei korduks enam kunagi.

Eesti Hääl soovib sünnipäeva lastele õne

16. märts A P Treial (juubilar)
18. märts Leida Laumets
19. märts Katrin Eagle
20. märts Tiina Rajamets
31. märts Richard A Säägi
02. aprill Ilmar Anson
06. aprill Helga Heinastu (juubilar)
07. aprill Rein Laasna
09. aprill dr. Gunnar Reiman

Sündinud

13. märts 1889 Jüri Vilms
19. märts 1809 Fredrik Pacius
20. märts 1898 Eduard Wiiralt
27. märts 1883 Marie Under
29. märts 1929 pres. Lennart Meri
3. aprill 1911 Rudolf Nolk
8. aprill 1901 Ernst Idla

Lahkus meie armas abikaasa ja ema

VELDA PUURMANN

sünd: 13.02.1925 Paides surn: 15.02.2012 Leicesteris

mälestavad leinas

abikaasa Värđi

tütar Ellen koos

elukaaslasega Steve'iga

Armast sõpra

VELDA PUURMANN'i

mälestavad

Laine Gornik

Maie Laasberg

Harry Pallas

Erich Naur

Leili Meenov

Elli, Nelli ja Kalju

Malle Toom

August ja Diana Teder

Hilla Vares

VELDA PUURMANN'i

mälestab

*EELK KesK-Inglismaa
Kogudus*

Heldet annetajat

KALJU ELLIK'ut

mälestab

I.E.S. Tulevik

KALJU ELLIK

Härmatali pere kauaaegset sõpra

mälestab

Tiit

Järgmine Eesti Hääl ilmub 7. aprillil.

Kaastööd ja kuulutused palume hiljemalt 30. märtsiks

Korrektuur: Tiina Kõiv
Fotod: Ly Tuubel, Lea Kreinin, Sander Saar, Toomas Ojasoo
Eesti Hääl väljasaatjad ja abilised:
Adelies Beermann, Endla Hopkins, Leida Laumets, Ida Lemsalu, Asta Rank, Artur Sepp.

Tähtpäevad

11. märts 1990 Tuli kokku Eesti Kongress
20. märts 1949 Massiküüditamine Eestist
25. märts Küüditamise ohvrite mälestuspäev
25. märts Üleminek suveajale

Surnud

12. märts 1971 August Torma
13. märts 1957 Anna Haava
13. märts 1953 kindral Juhan Laidoner
14. märts 2006 president Lennart Meri
18. märts 1973 Juhan Aavik
19. märts 1882 Carl Robert Jakobson
23. märts 1953 Oskar Luts
25. märts 1994 Bernard Kangro
26. märts 1962 Cyrillus Kreek
3. aprill 1951 Henrik Visnapuu
4. aprill 1961 kolonel Harald Riipalu

Mälestame Inglismaal lahkunud

21. märts 1996 August Lembra, Eesti Hääl toimetaja 1983-1993

Peter Sheldon

Palju õnne 60. sünnipäeva puhul

I.E.S. Tulevik

SPORT - Kergejõustik

Lembi Vaher parandas veebruarikuus neli korda Eesti teivashüppe rekordi. 18. veeb ületas ta kõrguse 4,23m. Anna Iljuštšenko hüppas Eesti sisemeistrivõistlustel 19. veebruaril kõrgust riigi siserekordit kordava 1,93m. Itaalias Rooma-Ostia poolmaratonil (26. veeb) Kaur

Kivistik tegi isikliku rekordi 1:05.36, lõpetades 27. kohal.

Sõudmine

Kaisa Pajusalu võitis 20. veebruaril USA-s Bostonis toimunud maailma Sisesõudmise Meistrivõistlused ajaga 6.37,3.